ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 16ης Δεκεμβρίου 2008 *

Στην υπόθεση C-73/07,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) με απόφαση της 8ης Φεβρουαρίου 2007, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 12 Φεβρουαρίου 2007, στο πλαίσιο της δίκης

Tietosuojavaltuutettu

κατά

Satakunnan Markkinapörssi Oy,

Satamedia Oy,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts και A. Ó Caoimh, προέδρους τμήματος, P. Kūris, E. Juhász, Γ. Αρέστη, A. Borg Barthet, J. Klučka, U. Lõhmus και E. Levits (εισηγητή), δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική.

γενική εισαγγελέας: J. Kokott
γραμματέας: C. Strömholm, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 12ης Φεβρουαρίου 2008,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— οι Satakunnan Markkinapörssi Oy και Satamedia Oy, εκπροσωπούμενες από τον P. Vainio, lakimies,

— η Φινλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Heliskoski,

— η Εσθονική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον L. Uibo,

— η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους L. I. Fernandes και C. Vieira Guerra,

— η Σουηδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις A. Falk και K. Petkovska,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους C. Docksey και P. Aalto,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 8ης Μαΐου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31, στο εξής: οδηγία).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ tietosuojavaltuutettu (διαμεσολαβητή επιφορτισμένου με την προστασία δεδομένων, στο εξής: Διαμεσολαβητής) και tietosuojalautakunta (επιτροπή προστασίας δεδομένων), σχετικά με δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τις οποίες ασκούν οι εταιρίες Satakunnan Markkinapörssi Oy (στο εξής: Markkinapörssi) και Satamedia Oy (στο εξής: Satamedia).

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική νομοθεσία

3 Η οδηγία, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, αυτής αποσκοπεί στην προστασία των θεμελιωδών ελευθεριών και δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων, ιδίως του ιδιωτικού απορρήτου, έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

4 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας ορίζει τα ακόλουθα:

«Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να περιορίζουν ή να απαγορεύουν την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ των κρατών μελών για λόγους συναφείς με την προστασία που εξασφαλίζεται δυνάμει της παραγράφου 1.»

5 Το άρθρο 2 της οδηγίας με τίτλο «Ορισμοί» προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

α) “δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα”, κάθε πληροφορία που αναφέρεται σε φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί (το πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα)» ως πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί λογίζεται το πρόσωπο εκείνο που μπορεί να προσδιοριστεί, άμεσα ή έμμεσα, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας [ή άλλου επισήμου εγγράφου] ή βάσει ενός ή περισσοτέρων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από φυσική, βιολογική, ψυχολογική, οικονομική, πολιτιστική ή κοινωνική άποψη»

β) “επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα” (επεξεργασία): κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιούνται με ή χωρίς τη βοήθεια αυτοματοποιημένων διαδικασιών και εφαρμόζονται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώρηση, η οργάνωση, η αποθήκευση, η προσαρμογή ή η τροποποίηση, η ανάκτηση, η αναζήτηση πληροφοριών, η χρήση, η ανακοίνωση με διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλη μορφή διάθεσης, η εναρμόνιση ή ο συνδυασμός, καθώς και το κλείδωμα, η διαγραφή ή η καταστροφή »

γ) “αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα” (αρχείο), κάθε διαρθρωμένο σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προσιτών με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια, είτε το σύνολο αυτό είναι συγκεντρωμένο είτε αποκεντρωμένο είτε κατανεμημένο σε λειτουργική ή γεωγραφική βάση»

[…]»

6 Το άρθρο 3 της οδηγίας προσδιορίζει το πεδίο εφαρμογής αυτής ως ακολούθως:

«1. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται στην αυτοματοποιημένη, εν όλω ή εν μέρει, επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων που περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο.

2. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν εφαρμόζονται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα:

— η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο δραστηριοτήτων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου, όπως οι δραστηριότητες που προβλέπονται στις διατάξεις των τίτλων V και VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και, εν πάση περιπτώσει, στην επεξεργασία δεδομένων που αφορά τη δημόσια ασφάλεια, την εθνική άμυνα, την ασφάλεια του κράτους (συμπεριλαμβανομένης και της οικονομικής ευημερίας του, εφόσον η επεξεργασία αυτή συνδέεται με θέματα ασφάλειας του κράτους) και τις δραστηριότητες του κράτους σε τομείς του ποινικού δικαίου,

— η οποία πραγματοποιείται από φυσικό πρόσωπο στο πλαίσιο αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων.»

7 Η σχέση μεταξύ προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ελευθερίας λόγου διέπεται από το άρθρο 9 της οδηγίας με τίτλο «Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ελευθερία έκφρασης»:

«Για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται αποκλειστικώς για δημοσιογραφικούς σκοπούς ή στο πλαίσιο καλλιτεχνικής ή λογοτεχνικής έκφρασης, τα κράτη μέλη προβλέπουν τις εξαιρέσεις ή παρεκκλίσεις από τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, του κεφαλαίου IV και του κεφαλαίου VI μόνο στον βαθμό που είναι αναγκαίες ώστε το δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής να συμβιβάζεται με τους κανόνες που διέπουν την ελευθερία έκφρασης.»

8 Συναφώς, η τριακοστή έβδομη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας έχει ως ακολούθως:

«37) ως προς την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για δημοσιογραφικούς σκοπούς καθώς και για καλλιτεχνική ή λογοτεχνική έκφραση, ιδίως στον οπτικοακουστικό τομέα, πρέπει να προβλέπονται εξαιρέσεις και περιορισμοί από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας οι οποίοι είναι αναγκαίοι για τον συμβιβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσώπου με την ελευθερία της έκφρασης, και ιδίως την ελευθερία να λαμβάνει κανείς ή να παρέχει πληροφορίες, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 10 της ευρωπαϊκής σύμβασης περί προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών. Κατά συνέπεια, εναπόκειται στα κράτη μέλη να θεσπίσουν, για την ιεράρχηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων, τις αναγκαίες εξαιρέσεις και περιορισμούς όσον αφορά τους εν γένει κανόνες νομιμότητας της επεξεργασίας των δεδομένων, τα μέτρα διαβίβασης των δεδομένων σε τρίτες χώρες, καθώς και τις αρμοδιότητες των υπηρεσιών ελέγχου. Αυτό δεν θα πρέπει εντούτοις να παράσχει στα κράτη μέλη αφορμή για να προβλέπουν εξαιρέσεις από τα μέτρα που εγγυώνται την ασφάλεια της επεξεργασίας. Θα πρέπει ωσαύτως να μεταβιβαστούν εκ των υστέρων ορισμένες αρμοδιότητες τουλάχιστον στην αρμόδια επί του τομέα αρχή ελέγχου, όπως φερ' ειπείν η δημοσίευση εκθέσεων σε τακτά διαστήματα ή η προσφυγή στις δικαστικές αρχές.»

9 Το άρθρο 13 της οδηγίας, με τίτλο «Εξαιρέσεις και περιορισμοί», ορίζει τα ακόλουθα:

«Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν με νομοθετικά μέτρα την εμβέλεια των υποχρεώσεων και δικαιωμάτων που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 1, του άρθρου 10, του άρθρου 11 παράγραφος 1 και των άρθρων 12 και 21, όταν ο περιορισμός αυτός απαιτείται για τη διαφύλαξη:

α) της ασφάλειας του κράτους

[…]»

10 Το άρθρο 17 της οδηγίας, με τίτλο «Ασφάλεια της επεξεργασίας», ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι ο υπεύθυνος της επεξεργασίας πρέπει να λαμβάνει τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την προστασία από τυχαία ή παράνομη καταστροφή, τυχαία απώλεια, αλλοίωση, απαγορευμένη διάδοση ή πρόσβαση, ιδίως εάν η επεξεργασία συμπεριλαμβάνει και διαβίβαση των δεδομένων μέσω δικτύου, και από κάθε άλλη μορφή αθέμιτης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Τα μέτρα αυτά πρέπει να εξασφαλίζουν, λαμβανομένης υπόψη της τεχνολογικής εξέλιξης και του κόστους εφαρμογής τους, επίπεδο ασφαλείας ανάλογο προς τους κινδύνους που απορρέουν από την επεξεργασία και τη φύση των δεδομένων που απολαύουν προστασίας.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι ο υπεύθυνος της επεξεργασίας οφείλει, σε περίπτωση επεξεργασίας για λογαριασμό του, να επιλέγει προς εκτέλεση της επεξεργασίας πρόσωπο το οποίο παρέχει επαρκείς εγγυήσεις όσον αφορά τα μέτρα τεχνικής ασφάλειας και οργάνωσης της επεξεργασίας και να εξασφαλίζει την τήρηση των μέτρων αυτών.

[…]»

Η εθνική νομοθεσία

11 Το άρθρο 10, παράγραφος 1, του φινλανδικού Συντάγματος [perustuslaki (731/1999)], της 11ης Ιουνίου 1999, ορίζει τα ακόλουθα:

«Ο ιδιωτικός βίος, η τιμή και η κατοικία είναι απαραβίαστοι. Η προστασία των προσωπικών δεδομένων ρυθμίζεται ειδικότερα από τον νόμο.»

12 Κατά το άρθρο 12 του Συντάγματος:

«Καθένας έχει ελευθερία λόγου. Η ελευθερία λόγου περιλαμβάνει το δικαίωμα εκφράσεως απόψεων, δημοσιεύσεως και λήψεως πληροφοριών, απόψεων και άλλων στοιχείων, χωρίς προηγούμενη λογοκρισία. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής που αφορούν την άσκηση της ελευθερίας λόγου ορίζονται από τον νόμο. […]

Τα έγγραφα και οι κάθε είδους καταγραφές που κατέχουν οι αρχές είναι δημόσια, εκτός αν η δημοσιοποίησή τους περιορίζεται ειδικά από τον νόμο για επιτακτικούς λόγους. Κάθε πολίτης έχει δικαίωμα να λαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τα δημόσια έγγραφα και τις δημόσιες καταγραφές.»

13 Ο νόμος περί δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα [henkilötietolaki (523/1999)], της 22ας Απριλίου 1999, που μεταφέρει την οδηγία στο εθνικό δίκαιο, έχει εφαρμογή στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 2, παράγραφος 1), με εξαίρεση τα ονομαστικά αρχεία που περιλαμβάνουν μόνον πληροφορίες δημοσιευόμενες αυτούσιες στα μέσα μαζικής ενημερώσεως (άρθρο 2, παράγραφος 4). Εφαρμόζεται μόνο μερικώς στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με σκοπό τη χρήση τους σε μέσα μαζικής ενημερώσεως, για καλλιτεχνικό ή λογοτεχνικό σκοπό (άρθρο 2, παράγραφος 5).

14 Το άρθρο 32 του νόμου περί δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προβλέπει ότι ο υπεύθυνος για την τήρηση αρχείου πρέπει να λαμβάνει τα αναγκαία τεχνικά και οργανωτικά μέτρα προς προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά της μη δικαιολογημένης προσβάσεως σε αυτά, κατά της επιζήμιας ή παράνομης καταστροφής, τροποποιήσεως, μεταβιβάσεως ή μεταφοράς τους ή κατά κάθε άλλης παράνομης επεξεργασίας των δεδομένων αυτών.

15 Ο νόμος περί του δημόσιου χαρακτήρα των δραστηριοτήτων των δημοσίων αρχών [laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta (621/1999)], της 21ης Μαΐου 1999, διέπει επίσης την πρόσβαση σε κάθε είδους πληροφορίες.

16 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του νόμου περί του δημόσιου χαρακτήρα των δραστηριοτήτων των δημοσίων αρχών, ο γενικός κανόνας είναι ότι τα έγγραφα τα οποία αφορά ο εν λόγω νόμος είναι δημόσια.

17 Το άρθρο 9 του νόμου αυτού ορίζει ότι κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να λαμβάνει γνώση των δημοσίων εγγράφων των αρχών αυτών.

18 Το άρθρο 16, παράγραφος 1, του ίδιου νόμου ορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής της προσβάσεως σε κάθε τέτοιο έγγραφο. Η διάταξη αυτή προβλέπει ότι οι δημόσιες αρχές γνωστοποιούν προφορικά το περιεχόμενο του οικείου εγγράφου ή θέτουν το έγγραφο αυτό στη διάθεση του κοινού στις εγκαταστάσεις τους όπου οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να το αναγνώσουν και να το αντιγράψουν ή να το ακούσουν ή ακόμη να λάβουν έντυπο αντίγραφο.

19 Η παράγραφος 3 του άρθρου αυτού ορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορούν να δημοσιοποιούνται τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στα αρχεία των δημοσίων αρχών τα οποία περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα:

«Μπορεί να χορηγείται έντυπο αντίγραφο ή αντίγραφο σε ηλεκτρονική μορφή εγγράφου ή αρχείου περιέχοντος δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, εκτός εξαιρέσεων προβλεπομένων από τον νόμο, αν ο παραλήπτης δικαιούται να διατηρεί και να χρησιμοποιεί τα δεδομένα αυτά κατ' εφαρμογήν των διατάξεων περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Εντούτοις, τα σχετικά δεδομένα δεν μπορούν να παραχωρούνται με σκοπό την άμεση εμπορική προώθηση και τη διενέργεια δημοσκοπήσεων ή μελετών της αγοράς παρά μόνον αν αυτό προβλέπεται από τον νόμο ή αν το άτομο το οποίο αφορούν τα δεδομένα αυτά έχει παράσχει τη συγκατάθεσή του.»

20 Το αιτούν δικαστήριο σημειώνει ότι ο νόμος περί του δημόσιου χαρακτήρα και του απορρήτου των δεδομένων φορολογικής φύσεως [laki verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta (1346/1999)], της 30ής Δεκεμβρίου 1999, υπερέχει του νόμου περί δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και του νόμου περί του δημόσιου χαρακτήρα των δραστηριοτήτων των δημοσίων αρχών.

21 Κατά το άρθρο 2 του νόμου περί του δημόσιου χαρακτήρα και του απορρήτου των δεδομένων φορολογικής φύσεως, οι διατάξεις του νόμου περί του δημόσιου χαρακτήρα των δραστηριοτήτων των δημοσίων αρχών και του νόμου περί δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα έχουν εφαρμογή, μόνον όταν ο πρώτος νόμος ή άλλη ρύθμιση δεν προβλέπουν διαφορετικά, στα έγγραφα και στα στοιχεία φορολογικής φύσεως.

22 Το άρθρο 3 του ίδιου νόμου ορίζει τα εξής:

«Τα δεδομένα φορολογικής φύσεως είναι δημόσια, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες εφαρμογής που προβλέπει ο παρών νόμος.

Καθένας δικαιούται να λαμβάνει γνώση των δημοσίων εγγράφων φορολογικού χαρακτήρα που κατέχουν οι φορολογικές αρχές όπως προβλέπει ο νόμος περί του δημόσιου χαρακτήρα των δραστηριοτήτων των δημοσίων αρχών, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπει ο νόμος αυτός.»

23 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, του εν λόγω νόμου, οι αφορώσες την ετήσια φορολογία πληροφορίες με δημόσιο χαρακτήρα είναι το όνομα του φορολογουμένου, η ημερομηνία γεννήσεώς του και ο δήμος κατοικίας του. Επιπλέον, είναι δημόσιες οι ακόλουθες πληροφορίες:

«1. Το πραγματοποιούμενο από την εργασία φορολογητέο εισόδημα (εθνικός φόρος)

2. Το πραγματοποιούμενο από εκμετάλλευση κεφαλαίου εισόδημα και η περιουσία (εθνικός φόρος)

3. Το φορολογητέο εισόδημα (δημοτικός φόρος)

4. Οι φόροι εισοδήματος και περιουσίας, ο δημοτικός φόρος και το συνολικό ποσό των εισπρακτέων φόρων και τελών.

[…]»

24 Τέλος, το κεφάλαιο 24, παράγραφος 8, του ποινικού κώδικα τιμωρεί τη δημοσιοποίηση πληροφορίας που προσβάλλει το ιδιωτικό απόρρητο. Έτσι, είναι αξιόποινη η ανακοίνωση σε μεγάλο αριθμό ατόμων, με χρησιμοποίηση μέσων μαζικής ενημερώσεως ή με άλλο τρόπο, πληροφοριών, υπαινιγμών ή εικόνων σχετικά με τον ιδιωτικό βίο τρίτου υπό συνθήκες ικανές να του προξενήσουν ζημία ή ηθική βλάβη ή να επισύρουν την ανυποληψία του.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

25 Από πολλών ετών η Markkinapörssi συλλέγει από τις φινλανδικές φορολογικές αρχές δημόσια δεδομένα με σκοπό τη δημοσίευση, κάθε έτος, αποσπασμάτων των δεδομένων αυτών στις τοπικές εκδόσεις της εφημερίδας *Veropörssi*.

26 Οι πληροφορίες που περιέχονται στα σχετικά δημοσιεύματα περιλαμβάνουν το ονοματεπώνυμο 1,2 εκατομμυρίων φυσικών προσώπων των οποίων το εισόδημα υπερβαίνει ορισμένα όρια, καθώς και, με προσέγγιση εκατό ευρώ, το ύψος του προερχόμενου από εκμετάλλευση κεφαλαίου και από την εργασία εισοδήματος και στοιχεία σχετικά με τη φορολογία της περιουσίας τους. Οι πληροφορίες αυτές δημοσιοποιούνται με τη μορφή αλφαβητικού καταλόγου και κατατάσσονται ανά δήμο κατοικίας και ανά κατηγορία εισοδήματος.

27 Σύμφωνα με τη διάταξη του αιτούντος δικαστηρίου, η Markkinapörssi δήλωσε ότι τα αποκαλυπτόμενα προσωπικά δεδομένα μπορούν να αφαιρούνται από την εφημερίδα *Veropörssi*, κατόπιν αιτήσεως, χωρίς καμία χρέωση.

28 Μολονότι η ως άνω εφημερίδα περιλαμβάνει επίσης άρθρα, περιλήψεις και αγγελίες, ο ουσιαστικός σκοπός της είναι να δημοσιεύει πληροφορίες φορολογικής φύσεως.

29 Η Markkinapörssi παρέσχε με τη μορφή ψηφιακών δίσκων CD-ROM στη Satamedia, εταιρία ελεγχόμενη από τους ίδιους μετόχους, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που δημοσιεύονται στη *Veropörssi,* προς περαιτέρω δημοσιοποίηση μέσω συστήματος συντόμων γραπτών μηνυμάτων κινητής τηλεφωνίας (SMS). Συναφώς, οι δύο εταιρίες υπέγραψαν συμφωνία με επιχείρηση κινητής τηλεφωνίας, η οποία δημιούργησε για λογαριασμό της Satamedia μια υπηρεσία SMS παρέχοντας τη δυνατότητα στους χρήστες κινητών τηλεφώνων να λαμβάνουν στην οθόνη του κινητού τους, έναντι αντιτίμου 2 περίπου ευρώ, τις δημοσιευόμενες στη *Veropörssi* πληροφορίες. Υφίσταται η δυνατότητα διαγραφής προσωπικών δεδομένων από τη σχετική υπηρεσία κατόπιν αιτήματος κάθε ενδιαφερομένου.

30 Ο Διαμεσολαβητής και η επιτροπή προστασίας δεδομένων, φινλανδικές αρχές επιφορτισμένες με την προστασία δεδομένων, ελέγχουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και έχουν εξουσία να λαμβάνουν αποφάσεις υπό τους όρους του νόμου περί δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

31 Κατόπιν καταγγελιών ιδιωτών επικαλούμενων προσβολή του ιδιωτικού τους απορρήτου, ο Διαμεσολαβητής στον οποίο ανατέθηκε να ερευνήσει τις δραστηριότητες της Markkinapörssi και της Satamedia ζήτησε από την επιτροπή προστασίας δεδομένων να απαγορεύσει στις εταιρίες αυτές να συνεχίσουν τις δραστηριότητες που αφορούν την επίμαχη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

32 Όταν η επιτροπή προστασίας δεδομένων απέρριψε το αίτημα αυτό, ο Διαμεσολαβητής άσκησε προσφυγή ενώπιον του Helsingin hallinto-oikeus (διοικητικού πρωτοδικείου του Ελσίνκι), το οποίο επίσης απέρριψε την προσφυγή. Τότε ο Διαμεσολαβητής άσκησε αναίρεση ενώπιον του Korkein hallinto-oikeus (ανωτάτου διοικητικού δικαστηρίου).

33 Το αιτούν δικαστήριο τονίζει ότι η αίτηση αναιρέσεως που υπέβαλε ο Διαμεσολαβητής δεν αφορά την παροχή πληροφοριών εκ μέρους των φινλανδικών αρχών. Ομοίως, διευκρινίζει ότι δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση ο δημόσιος χαρακτήρας των επίμαχων φορολογικών στοιχείων. Αντιθέτως, διατηρεί αμφιβολίες όσον αφορά τη μεταγενέστερη επεξεργασία των στοιχείων αυτών.

34 Υπό τις συνθήκες αυτές, το ως άνω δικαστήριο αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Μπορεί να θεωρηθεί ως επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας […], μια δραστηριότητα που συνίσταται

α) στη συλλογή από διοικητικά έγγραφα στοιχείων σχετικά με τα εισοδήματα από την εργασία και την εκμετάλλευση κεφαλαίου, καθώς και με την περιουσία φυσικών προσώπων, και στην περαιτέρω επεξεργασία τους προκειμένου τα στοιχεία αυτά να δημοσιευθούν,

β) στη δημοσίευσή τους με αλφαβητική σειρά και ανά κατηγορία εισοδημάτων, με τη μορφή ονομαστικών καταλόγων ανά δήμο ή κοινότητα κατοικίας,

γ) στην περαιτέρω παράδοσή τους με τη μορφή ψηφιακών δίσκων CD-ROM προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για εμπορικό σκοπό,

δ) στην επεξεργασία τους στο πλαίσιο υπηρεσίας σύντομων γραπτών μηνυμάτων (SMS) η οποία παρέχει τη δυνατότητα στους χρήστες κινητών τηλεφώνων να πληροφορούνται τα εισοδήματα από την εργασία και την εκμετάλλευση κεφαλαίου, καθώς και την περιουσιακή κατάσταση κάποιου ατόμου, αποστέλλοντας ένα τέτοιο μήνυμα με το όνομα και τον δήμο κατοικίας του και λαμβάνοντας ως απάντηση τις πληροφορίες αυτές;

2) Έχει η οδηγία […] την έννοια ότι οι διάφορες δραστηριότητες που απαριθμούνται ανωτέρω στο πρώτο ερώτημα, στοιχεία α΄ έως δ΄, μπορούν να θεωρηθούν ότι αποτελούν επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πραγματοποιούμενη για δημοσιογραφικούς σκοπούς υπό την έννοια του άρθρου 9 της οδηγίας, αν ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι τα συλλεγόμενα δεδομένα, τα οποία αφορούν άνω του ενός εκατομμυρίου φορολογουμένους, προέρχονται από έγγραφα που δεν έχουν απόρρητο χαρακτήρα δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας περί της προσβάσεως στις πληροφορίες; Έχει σημασία για τη σχετική εκτίμηση το γεγονός ότι ο κύριος σκοπός της δραστηριότητας αυτής είναι η δημοσίευση των σχετικών δεδομένων;

3) Έχει την έννοια το άρθρο 17 της οδηγίας […], σε σχέση με τις αρχές και τον σκοπό της οδηγίας, ότι εμποδίζει τη δημοσίευση των δεδομένων που συνελέγησαν για δημοσιογραφικούς σκοπούς και την παραχώρησή τους για εμπορικό σκοπό;

4) Έχει την έννοια η οδηγία […] ότι αποκλείονται εντελώς από το πεδίο εφαρμογής της τα ονομαστικά αρχεία που περιλαμβάνουν μόνον πληροφορίες οι οποίες έχουν ήδη δημοσιευθεί αυτούσιες στα μέσα μαζικής ενημερώσεως;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

35 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα επίμαχα δεδομένα στο πλαίσιο του ερωτήματος αυτού, που αφορούν το ονοματεπώνυμο ορισμένων φυσικών προσώπων των οποίων το εισόδημα υπερβαίνει ορισμένα όρια και, ιδίως, και με προσέγγιση εκατό ευρώ, το ύψος των εισοδημάτων τους από εκμετάλλευση κεφαλαίου και από την εργασία, συνιστούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α΄, της οδηγίας, καθόσον πρόκειται για «πληροφορία που αναφέρεται σε φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί» (βλ., επίσης, απόφαση της 20ής Μαΐου 2003, C-465/00, C-138/01 και C-139/01, Österreichischer Rundfunk κ.λπ., Συλλογή 2003, σ. I-4989, σκέψη 64).

36 Στη συνέχεια, αρκεί η διαπίστωση ότι από την ανάγνωση του ορισμού που περιλαμβάνει το άρθρο 2, στοιχείο β΄, της οδηγίας προκύπτει σαφώς ότι η δραστηριότητα περί της οποίας γίνεται λόγος στο ερώτημα αυτό εμπίπτει στον ορισμό της «επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» υπό την έννοια της ως άνω διατάξεως της οδηγίας.

37 Κατά συνέπεια, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μια δραστηριότητα που συνίσταται:

— στη συλλογή από τα δημόσια έγγραφα των φορολογικών αρχών στοιχείων σχετικών με τα εισοδήματα από την εργασία και την εκμετάλλευση κεφαλαίου, καθώς και με την περιουσία φυσικών προσώπων, και η περαιτέρω επεξεργασία τους προκειμένου τα στοιχεία αυτά να δημοσιευθούν,

— στη δημοσίευσή τους με αλφαβητική σειρά και ανά κατηγορία εισοδημάτων, με τη μορφή ονομαστικών καταλόγων ανά δήμο ή κοινότητα κατοικίας,

— στην περαιτέρω παράδοσή τους με τη μορφή ψηφιακών δίσκων CD-ROM προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για εμπορικό σκοπό,

— στην επεξεργασία τους στο πλαίσιο υπηρεσίας σύντομων γραπτών μηνυμάτων (SMS) η οποία παρέχει τη δυνατότητα στους χρήστες κινητών τηλεφώνων να πληροφορούνται τα εισοδήματα από την εργασία και την εκμετάλλευση κεφαλαίου, καθώς και την περιουσιακή κατάσταση κάποιου ατόμου, αποστέλλοντας ένα τέτοιο μήνυμα με το όνομα και τον δήμο κατοικίας του,

πρέπει να θεωρηθεί ως «επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» υπό την έννοια της διατάξεως αυτής.

Επί του τετάρτου ερωτήματος

38 Με το τέταρτο ερώτημα, το οποίο πρέπει να εξεταστεί στη συνέχεια, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όπως αυτές τις οποίες αφορά το πρώτο ερώτημα, στοιχεία γ) και δ), σχετικές με ονομαστικά αρχεία που περιλαμβάνουν μόνον πληροφορίες οι οποίες έχουν ήδη δημοσιευθεί αυτούσιες στα μέσα μαζικής ενημερώσεως.

39 Συναφώς, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας, η οδηγία αυτή δεν έχει εφαρμογή στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε δύο περιπτώσεις.

40 Η πρώτη περίπτωση αφορά επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε σχέση με δραστηριότητες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου, όπως οι προβλεπόμενες στους τίτλους V και VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και, εν πάση περιπτώσει, επεξεργασία η οποία έχει ως αντικείμενο τη δημόσια ασφάλεια, την εθνική άμυνα, την ασφάλεια του κράτους (περιλαμβανομένης και της οικονομικής ευημερίας του, εφόσον η επεξεργασία αυτή συνδέεται με θέματα ασφάλειας του κράτους) και τις δραστηριότητες του κράτους σε τομείς του ποινικού δικαίου.

41 Οι δραστηριότητες αυτές, που μνημονεύονται ως παραδείγματα στην πρώτη περίπτωση της διατάξεως αυτής, είναι, σε όλες τις περιπτώσεις, δραστηριότητες που ασκούνται από τα κράτη ή από τις κρατικές αρχές και δεν αφορούν τους τομείς δραστηριότητας των ιδιωτών. Αποσκοπούν να ορίσουν το εύρος της προβλεπομένης στη διάταξη αυτή εξαιρέσεως, οπότε η εν λόγω εξαίρεση εφαρμόζεται μόνο στις δραστηριότητες εκείνες οι οποίες μνημονεύονται ρητώς στη διάταξη αυτή ή μπορούν να υπαχθούν στην ίδια κατηγορία (ejusdem generis). (βλ. απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2003, C-101/01, Lindqvist, Συλλογή 2003, σ. I-12971, σκέψεις 43 και 44).

42 Όμως, οι δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως αυτές που περιγράφει το πρώτο ερώτημα, στοιχεία γ) και δ), είναι δραστηριότητες ιδιωτικών εταιριών. Οι εν λόγω δραστηριότητες δεν έχουν καμία σχέση με κάποιο πλαίσιο λειτουργίας των δημοσίων αρχών που να αφορά τη δημοσία ασφάλεια. Κατά συνέπεια, οι δραστηριότητες αυτές δεν μπορούν να εξομοιωθούν προς εκείνες περί των οποίων γίνεται λόγος το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 30ής Μαΐου 2006, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-317/04 και C-318/04, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. I-4721, σκέψη 58).

43 Όσον αφορά τη δεύτερη περίπτωση, που προβλέπεται στο ως άνω άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, η δωδέκατη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας, σχετική με την εξαίρεση αυτή, αναφέρει, ως παραδείγματα επεξεργασίας δεδομένων που πραγματοποιεί φυσικό πρόσωπο κατά την άσκηση αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων την αλληλογραφία και την τήρηση καταλόγων διευθύνσεων.

44 Επομένως, η δεύτερη εξαίρεση πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αφορά αποκλειστικά τις δραστηριότητες που εντάσσονται στο πλαίσιο της ιδιωτικής ή οικογενειακής ζωής των ιδιωτών (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Lindqvist, σκέψη 47). Τούτο προφανώς δεν συμβαίνει όσον αφορά τις δραστηριότητες των Markkinapörssi και Satamedia, το αντικείμενο των οποίων είναι η ανακοίνωση των συλλεγομένων δεδομένων σε απροσδιόριστο αριθμό ατόμων.

45 Διαπιστώνεται, κατά συνέπεια, ότι δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όπως αυτές περί των οποίων γίνεται λόγος στο πρώτο ερώτημα, στοιχεία γ) και δ), δεν συγκαταλέγονται μεταξύ των περιπτώσεων περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας.

46 Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι η οδηγία δεν προβλέπει κανένα πρόσθετο περιορισμό στο πεδίο εφαρμογής της.

47 Συναφώς, η γενική εισαγγελέας σημειώνει στο σημείο 125 των προτάσεών της ότι το άρθρο 13 της οδηγίας δεν επιτρέπει παρεκκλίσεις παρά μόνον από ορισμένες διατάξεις αυτής, μεταξύ των οποίων δεν περιλαμβάνεται το άρθρο 3.

48 Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι μια γενική παρέκκλιση από την εφαρμογή της οδηγίας όσον αφορά τις ήδη δημοσιευθείσες πληροφορίες θα καθιστούσε σε μεγάλο βαθμό την οδηγία αυτή άνευ ουσίας. Πράγματι, θα αρκούσε στα κράτη μέλη να δημοσιεύουν τα οικεία δεδομένα για να αποφύγουν την έναντι των δεδομένων αυτών προστασία που προβλέπει η οδηγία.

49 Κατά συνέπεια, στο τέταρτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όπως εκείνες περί των οποίων γίνεται λόγος στο πρώτο ερώτημα, στοιχεία γ) και δ), σχετικές με αρχεία δημοσίων αρχών περιλαμβάνοντα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που περιέχουν μόνον πληροφορίες οι οποίες έχουν ήδη δημοσιευθεί αυτούσιες στα μέσα μαζικής ενημερώσεως, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

50 Με το δεύτερο ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 9 της οδηγίας πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι δραστηριότητες που απαριθμούνται στο πρώτο ερώτημα, στοιχεία α) έως δ), και αφορούν δεδομένα που προέρχονται από δημόσια έγγραφα σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία πρέπει να θεωρηθούν ως δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

πραγματοποιούμενες μόνο για δημοσιογραφικούς σκοπούς. Το δικαστήριο αυτό εκθέτει περαιτέρω ότι επιθυμεί να διαφωτισθεί επί του αν ασκεί επιρροή συναφώς το γεγονός ότι ο ουσιαστικός σκοπός των εν λόγω δραστηριοτήτων είναι η δημοσίευση των επίμαχων δεδομένων.

51 Επισημαίνεται προκαταρκτικώς ότι, κατά πάγια νομολογία, η ερμηνεία των διατάξεων μιας οδηγίας πρέπει να γίνεται λαμβανομένου υπόψη του σκοπού που αυτή επιδιώκει και του συστήματος που θεσπίζει (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2008, C-265/07, Caffaro, Συλλογή 2008, σ. I-7085, σκέψη 14).

52 Συναφώς, δεν χωρεί αμφιβολία, όπως προκύπτει από το άρθρο 1 της οδηγίας, ότι το αντικείμενο αυτής είναι ότι τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την προστασία των θεμελιωδών ελευθεριών και δικαιωμάτων των φυσικών προσώπων, ιδίως του ιδιωτικού τους απορρήτου, έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων αυτών, επιτρέποντας παράλληλα την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

53 Εντούτοις, ο σκοπός αυτός δεν μπορεί να επιδιώκεται χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ότι πρέπει να πραγματοποιείται, μέχρις ορισμένου βαθμού, συμβιβασμός των εν λόγω θεμελιωδών δικαιωμάτων σε σχέση με το θεμελιώδες δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου.

54 Το άρθρο 9 της οδηγίας αφορά έναν τέτοιο συμβιβασμό. Όπως προκύπτει ιδίως από την τριακοστή έβδομη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας, σκοπός του άρθρου 9 αυτής είναι να συμβιβάσει δύο θεμελιώδη δικαιώματα: αφενός, της προστασίας του ιδιωτικού απορρήτου και, αφετέρου, της ελευθερία του λόγου. Το έργο αυτό πρέπει να φέρουν εις πέρας τα κράτη μέλη.

55 Προκειμένου να επιτευχθεί ο συμβιβασμός μεταξύ των δύο αυτών θεμελιωδών δικαιωμάτων υπό την έννοια της οδηγίας 95/46, τα κράτη μέλη καλούνται να προβλέψουν ορισμένες παρεκκλίσεις ή ορισμένους περιορισμούς όσον αφορά την προστασία δεδομένων και, επομένως, όσον αφορά το θεμελιώδες δικαίωμα στο ιδιωτικό απόρρητο, το οποίο προβλέπουν τα κεφάλαια II, IV και VI της οδηγίας αυτής. Οι σχετικές παρεκκλίσεις πρέπει να προβλέπονται αποκλειστικά για δημοσιογραφικούς σκοπούς ή στο πλαίσιο καλλιτεχνικής ή λογοτεχνικής εκφράσεως, που εμπίπτουν στο θεμελιώδες δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου, μόνον καθόσον αυτές είναι αναγκαίες για τον συμβιβασμό του δικαιώματος στο ιδιωτικό απόρρητο προς τους κανόνες που διέπουν την ελευθερία του λόγου.

56 Αφενός, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η σημασία που έχει η ελευθερία του λόγου εντός κάθε δημοκρατικής κοινωνίας, οι σχετικές έννοιες, μεταξύ των οποίων εκείνη του δημοσιογραφικού σκοπού, πρέπει να ερμηνεύονται ευρέως. Αφετέρου, και προκειμένου να επιτευχθεί μια ισόρροπη στάθμιση μεταξύ των δύο θεμελιωδών δικαιωμάτων, η προστασία του θεμελιώδους δικαιώματος στο ιδιωτικό απόρρητο επιτάσσει οι παρεκκλίσεις και οι περιορισμοί της προστασίας των δεδομένων που προβλέπονται στα προαναφερθέντα κεφάλαια της οδηγίας να μην υπερβαίνουν τα όρια του απολύτως αναγκαίου.

57 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει γίνουν δεκτά τα ακόλουθα.

58 Πρώτον, όπως σημείωσε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 65 των προτάσεών της και όπως προκύπτει από τις προπαρασκευαστικές εργασίες της οδηγίας, οι εξαιρέσεις και οι παρεκκλίσεις που προβλέπει το άρθρο 9 της οδηγίας ισχύουν όχι μόνον για τις επιχειρήσεις μαζικής ενημερώσεως, αλλά και για κάθε άτομο που ασκεί δημοσιογραφική δραστηριότητα.

59 Δεύτερον, το γεγονός ότι μια δημοσίευση δεδομένων δημοσίου χαρακτήρα συνδέεται με κερδοσκοπικό σκοπό δεν αποκλείει a priori το ενδεχόμενο να μπορεί αυτή να θεωρηθεί ως δραστηριότητα «αποκλειστικώς για δημοσιογραφικούς σκοπούς».

Πράγματι, όπως σημειώνουν οι Markkinapörssi και Satamedia στις παρατηρήσεις τους και όπως ανέφερε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 82 προτάσεών της, κάθε επιχείρηση επιδιώκει με τη δραστηριότητά της την πραγματοποίηση κέρδους. Μια ορισμένη εμπορική επιτυχία μπορεί μάλιστα να αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την επιβίωση της επαγγελματικής δημοσιογραφίας.

60 Τρίτον, πρέπει να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη και ο πολλαπλασιασμός των μέσων επικοινωνίας και διαδόσεως πληροφοριών. Όπως σημειώθηκε κατά την παρούσα διαδικασία, μεταξύ άλλων από τη Σουηδική Κυβέρνηση, το υπόθεμα επί του οποίου μεταβιβάζονται τα τυγχάνοντα επεξεργασίας δεδομένα, είτε είναι κλασικό όπως το χαρτί ή τα ερτζιανά κύματα, είτε ηλεκτρονικό όπως το διαδίκτυο, δεν είναι στοιχείο αποφασιστικής σημασίας προς εκτίμηση του αν πρόκειται για δραστηριότητα «αποκλειστικώς για δημοσιογραφικούς σκοπούς».

61 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι δραστηριότητες όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, αφορώσες δεδομένα που προέρχονται από δημόσια έγγραφα κατά την εθνική νομοθεσία, μπορούν να χαρακτηρίζονται ως δημοσιογραφικές αν με αυτές σκοπείται να ανακοινώνονται στο κοινό πληροφορίες, απόψεις ή ιδέες, με οποιονδήποτε τρόπο. Οι σχετικές δραστηριότητες δεν απαιτείται να συνδέονται αποκλειστικά με επιχειρήσεις μέσων μαζικής ενημερώσεως και μπορούν να ασκούνται με κερδοσκοπικό σκοπό.

62 Κατά συνέπεια, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 9 της οδηγίας έχει την έννοια ότι οι δραστηριότητες που απαριθμεί το πρώτο ερώτημα, στοιχεία α) έως δ), όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, αφορώσες δεδομένα που προέρχονται από δημόσια έγγραφα κατά την εθνική νομοθεσία, πρέπει να θεωρούνται ως δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ασκούμενες «αποκλειστικώς για δημοσιογραφικούς σκοπούς», υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, αν με αυτές σκοπείται αποκλειστικά να ανακοινώνονται στο κοινό πληροφορίες, απόψεις ή ιδέες, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει.

Επί του τρίτου ερωτήματος

63 Με το τρίτο ερώτημά του το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 17 της οδηγίας έχει την έννοια ότι εμποδίζει τη δημοσίευση δεδομένων που έχουν συλλεγεί για δημοσιογραφικούς σκοπούς και την παροχή τους για εμπορικό σκοπό.

64 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, παρέλκει να δοθεί η απάντηση στο ερώτημα αυτό.

Επί των δικαστικών εξόδων

65 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μια δραστηριότητα που συνίσταται:

— **στη συλλογή από τα δημόσια έγγραφα των φορολογικών αρχών στοιχείων σχετικών με τα εισοδήματα από την εργασία και την εκμετάλλευση κεφαλαίου, καθώς και με την περιουσία φυσικών προσώπων, και η περαιτέρω επεξεργασία τους προκειμένου τα στοιχεία αυτά να δημοσιευθούν,**

— **στη δημοσίευσή τους με αλφαβητική σειρά και ανά κατηγορία εισοδημάτων, με τη μορφή ονομαστικών καταλόγων ανά δήμο ή κοινότητα κατοικίας,**

— **στην περαιτέρω παράδοσή τους με τη μορφή ψηφιακών δίσκων CD-ROM προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για εμπορικό σκοπό,**

— **στην επεξεργασία τους στο πλαίσιο υπηρεσίας σύντομων γραπτών μηνυμάτων (SMS) η οποία παρέχει τη δυνατότητα στους χρήστες κινητών τηλεφώνων να πληροφορούνται τα εισοδήματα από την εργασία και την εκμετάλλευση κεφαλαίου, καθώς και την περιουσιακή κατάσταση κάποιου ατόμου, αποστέλλοντας ένα τέτοιο μήνυμα με το όνομα και τον δήμο κατοικίας του**

πρέπει να θεωρηθεί ως «επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» υπό την έννοια της διατάξεως αυτής.

2) Το άρθρο 9 της οδηγίας έχει την έννοια ότι οι δραστηριότητες που απαριθμεί το πρώτο ερώτημα, στοιχεία α) έως δ), όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, αφορώσες δεδομένα που προέρχονται από δημόσια έγγραφα κατά την εθνική νομοθεσία, πρέπει να θεωρούνται ως δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ασκούμενες «αποκλειστικώς για δημοσιογραφικούς σκοπούς», υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, αν με αυτές σκοπείται αποκλειστικά να ανακοινώνονται στο κοινό πληροφορίες, απόψεις ή ιδέες, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει.

3) Δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα όπως εκείνες περί των οποίων γίνεται λόγος στο πρώτο ερώτημα, στοιχεία γ) και δ), σχετικές με αρχεία δημοσίων αρχών περιλαμβάνοντα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που περιέχουν μόνον πληροφορίες οι οποίες έχουν ήδη δημοσιευθεί αυτούσιες στα μέσα μαζικής ενημερώσεως, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 95/46.

(υπογραφές)